

ФОРМУВАННЯ БАЗОВОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ В ЕКОНОМІЧНІЙ ГАЛУЗІ

Українська наукова мова завжди потребує подальшої розбудови власне української термінології, стандартизації наявних у ній одиниць і вивчення умов їх функціонування в різних мовних ситуаціях.

Сучасна українська економічна термінологія почала формуватися ще за часів Київської Русі з розвитком торговельних відносин, пройшовши шлях від понять ремесел, цехових майстерень до одиниць сучасних міжнародних торговельних стосунків: *гостьба* (виїзна торгівля), *грошь*, *доходъ*, *дългъ*, *заимъ*, *закладъ*, *казна*.

Економічний термін – це слово або словосполучення, що позначає певне поняття суспільно-виробничих відносин, які характеризують економічний лад суспільства.

За джерелом запозичення економічні терміни можна поділити на шість основних груп:

1) група латинських запозичень є найчисленнішою – 31, 52%: *актив*, *акцепт*, *дебет*, *девальвація*, *депонент*, *депозитор*, *доміциль*, *емітент*, *індексація*, *ліквідність*. Тут слід звернути увагу на те, що більшість слів цієї групи запозичені усним шляхом, вони майже повністю асимілювалися й увійшли до складу економічної термінології;

2) запозичення з французької мови – 16, 28%, з яких власне французькі запозичення становлять 12%: *аваль*, *аванс*, *ажур*, *гарант*, *жетон*, *кадастр*, *коносамент*.

Слова, які прийшли в українську мову шляхом посередництва французької з латинської – 3, 89%: *аверс*, *акредитив*, *акцизи*, *бордеро*, *валоризація*, *кореспондент*; а також з італійської – 0, 39%: *банкрутство*.

3) запозичення з англійської мови. Вони також поділяються на власне англійські – 7, 78%: *доларизація*, *дисконт*, *демпінг*, *бакси*, *бартер*, *бізнес*, *брокер*, *інсайдер*, *кейнсіанство*, *кліринг* слова, що потрапили до складу української мови через посередництво англійської з латинської, – 0, 78%: *імпорт*, *інвестор* (хоч інвестиї нім. – з лат., а інвестувати – англ. з нім.); зі старофранцузької – 0, 39% (варант) та німецької – 0, 39% (інвестувати).

4) слова, які походять з італійської мови, і у свою чергу, поділяються на три підгрупи:

- власне італійські – 7%: *інкасатор*;
- запозичені італійською мовою з латинської – 1, 17%: *валюта, каса, конфетті* (елемент захисту паперових грошей);
- запозичені італійською мовою з арабської – 0, 39%: *карат*;

5) слова, запозичені з німецької:

- власне німецькі – 1, 56%: *вексель, декорт, індосат, корн*;
- запозичені німецькою мовою з латинської – 2, 33%: *біржа, дам-но, інвестиції, комітент*;
- запозичені німецькою мовою з італійської – 0, 78%: *жирант, індосант*;

6) запозичення грецькі. Їх кількість становить приблизно 2, 72%: *базис, економія, іпотека, нумізмат*;

Отже, можна дійти висновку, що економічна термінологія зародилася ще досить давно та постійно розвивалась. Велика кількість термінів походить з латинської мови, але вони є абсолютно зрозумілими тому, що повністю або частково асимільовані.

Крилова Н. О.
НМетАУ

ВИМОГИ ДО СУЧАСНОГО ДОКУМЕНТА ЯК ЛІНГВІСТИЧНОГО ЯВИЩА

Увага науковців до сучасного документа, зокрема як лінгвістичного явища, полягає, перш за все, в тому, що перехід до інформаційного суспільства супроводжується зростанням обсягів документованої інформації в усіх сферах людської життєдіяльності, а, по-друге, зростає роль документа як носія соціальної інформації. Тож виникають потреби в удосконаленні організації змісту документа, уніфікації його інформаційної частини, що й зумовило розвиток документної лінгвістики, яка вивчає текстові документи, зміст яких зафіксовано знаками природної мови.

Основою будь-якого документа є текст – функціонально, змістовно, структурно і нормативно завершена мовна єдність, що є основним комунікативним компонентом документа і скріплена модальністю, є по-